

Püünkösöd népe

Püünkösöd az Ószövetségben az első termés betakarításának az ünnepe volt. Azt ünnepezték, hogy elkezdődik az aratás, megérték az első gyümölcsök, van már idén is látszata és eredménye munkájuknak. Az aratás szimbolikája sokkal gazdagabb volt, mint ma, nem csak a végső számadást jelentette, hanem az élet minden ajándékát, amiben részesül az ember. Örülni gyerekei növekedésének, barátja sikerének, a ház felépítésének, az iskola elvégzésének és még lehetne sorolni sokáig. De püünkösöd ezen túl, vagy éppen ezért, a néppé válás ünnepe is volt. Azaz ezen a napon emlékeztek arra, hogy Mózes bemutatta a népnek a két kőtáblát, rajta a 10 parancsolattal. „Ma lettél néppé!” – kiáltották! Az Újszövetség népe minden régi ünnepet Jézuson keresztül nézett és értelmezett. Ahogyan Jézus átértelmezi, új jelentést ad húsvétnek, úgy az első gyülekezet átértelmezi és új jelentést ad püünkösöd ünnepének is. Betakarítás, az első termés ünnepe abban az értelemben, hogy el kell jutni odáig, hogy egy nép, egy gyülekezet vagyunk. Itt kezdődik minden. Amíg nem találunk valamit, ami összetart minket, addig nem tudunk továbblépni. Mi tesz egy közösséget, sok embert együtt néppé? Miben több a nép, mint a tömeg? Sok ember együtt egy helyen az csak 'ad hoc' jellegű, azaz néhány óra múlva, ha vége a koncertnek, vagy a közlekedési dugó elhárul, megszűnik. Csak valamilyen célból jött létre, valami létrehozta, de a benne lévő embereknek a programon

túl nincs köze egymáshoz. Néppé válni azt jelenti, hogy rádöbbenünk arra: közünk van egymáshoz. Egy közös cél egy irányba terelhet bennünket, de attól még nem leszünk néppé. Még az Istenben való hit sem tesz minket automatikusan néppé. Sokan nem is értik, hogy egyáltalán miért kellene nekünk néppé, azaz közösséggé válnunk. Mindenki higgyen a maga módján, a maga tempójában és ízlése szerint, és kész. Jézus tanítása nagyon sokszor gyakorlatilag nem jelentett mást, mint hogy az Isten felé forduljon embert a másik felé fordította. Ezzel nem elfordította az Istentől, hanem megmutatta nekik az Isten valódi arcát. A Hegyi beszédben azt mondja, hogy inkább hagyd ott az áldozati ajándékodat és először békülj ki az ellenfeleddel, az utolsó ítéletről szóló példázatban azt mondja, hogy aki embertársának segített, az neki segített, a buzgó farizeusnak pedig elmondja az irgalmas samaritánus példázatát. Az a vallásosság, amely az istenhitből nem jut el az emberszeretethez, az még püünkösöd előtt van. Bábel tragédiája az volt, hogy olyannyira az isteni magasságot keresték, hogy közben elvesztették az emberi nyelvet, nem találták a kapcsolatot egymás között, így mindent elveszítettek. Püünkösödkor éppen fordítva az történik, hogy miközben megérttem az Isten szeretetét, elkezdtem beszélni a szomszédommal, azaz néppé válunk.

Ócsai Zoltán

Hétvége Balatonszárszón

Ebben az évben is, már sokadszorra, lehetősége volt a pécsi gyülekezetnek egy hétvégét eltölteni a balatonszárszói Andorka Rudolf Evangélikus Konferencia- és Missziói Otthonban. Több, mint nyolcvan –kicsik és nagyok – töltöttük meg az üdülőt. Sok lehetőség adódott a testet-lelket felüdítő aktív pihenésre.

Lehetett például busszal utazni – ez izgalmas volt, vagy kocsival – ez gyorsabb.

Jákob története sok elmélkedésre, gondolkodásra adott alkalmat a napi áhítatok, beszélgetések során. Gyökereink, a testvérek kapcsolata, a gonosszal való harcok – ezekről a nem könnyű kérdésekről beszélgettünk és hozhattunk haza sok gondolkodnivalót.

Szombaton délelőtt az érdeklődők ellátogathattak a József Attila Múzeumba, ahol a tragikus sorsú költő életének kevésbé ismert részleteit is megismerhettük és talán újra felfedezhetjük a költészetét. Délután is több lehetőségünk volt az együttlésre, beszélgetésre, pihenésre. Volt, aki csak élvezte a napot, a jó időt és a Balaton-partot, akár egy jó könyv társaságában. A kórustagok mellé bárki beállhatott dalolni, de csak hallgatni is öröm volt az éneklést. Lehetett biciklizni, tornázni, vacsora után pedig egy jót táncolni. Este volt, aki a szaunázást választotta, többen éjszakába nyúlóan beszélgettek. A gyerekek természetesen minden pillanatot kihasználtak a játékokra, mozgásra, néhányukat vonzott a kézműveskedés, de a játszótér és a vízpart volt a két legnépszerűbb hely.

Vasárnap az istentisztelet keretében az édesanyákat is köszöntötték a gyerekek énekkel, verssel.

A lehetőségek – szép környezet, gyönyörű idő, jó programok adottak voltak. Azt hiszem, mindannyian éltünk is vele. Ha valami kevés volt – az az ott töltött idő. Reméljük, jövőre – a hagyományokhoz híven – ismét ott ünnepelhetjük május elsejét!

Köszönjük a Luther Rózsa Alapítvány és az Országos Missziói Központ támogatását!

Varga Ágnes

Szárszó „kórusszemmel”

Kórusunk életében szinte minden évben adódik valami nagyobb szolgálat, mely betölti – mai divatos kifejezéssel élve – a közösségépítés szerepét.

Az idén úgy gondoltuk, hogy erre kiváló alkalom lehet – a „nagy egész” részeként – amolyan „énekes szekcióként” jelen lennünk a gyülekezeti hétvégén.

Hadd ismerjük meg jobban kölcsönösen egymást a Gyülekezet tagjaival is, akik többnyire csak a karzatról szóló éneklésünket hallják! Nem titkolt szándékunk volt az is, hogy másoknak is kedvet csináljunk a közös énekléshez, akár hosszabb távon is...

A vezetőség örömmel fogadta az elképzelésünket, s a három nap alatt végig éreztük a támogatásukat, az együttműködést.

Már az első napon összejöttünk egy kis éneklésre, hogy előkészítsünk néhány egyszerű, mindenki számára elérhető éneket. (Taizei, ill. az Europa Cantaton hallott / tanult énekeket) Az esti közös áhítaton már sokan bekapcsolódtak a kánonéneklésbe.

A másnapi „nagy kóruspróba” előtt a gyerekeket hívta a „kicsinyek kórusába” Longauer Bea, akit a vasárnapi iskolából ismerhettek többen. Anyák napi köszöntővel készültek a másnapi istentiszteletre. Vannak ígéretes kis hangok, jó lenne egy állandó „utánpótláskórust” létrehozni, melyhez elkelne egy kis szülői biztatás is... Ki kell emelnem egy lelkes szösze kislányt Tari Dorinát, aki a tanult éneket zongorán is előadta az anyák napi műsorban.

Gondolom, sokunk számára nyújtott maradandó élményt a szabadtéri kóruspróba. Nyitott volt nemcsak a hely miatt, hanem azért is, mert bárki csatlakozhatott hozzánk. Fokozatosan bővült a kottát tartó énekesek száma, melynek köszönhetően igazán szépen megszólaltak a több szólamú művek, melyeket az alig másfél órás próba alatt megtanultunk.

Míg énekelünk, fél szemünk a mászókázó, hintázó gyerekeken, a vízen sikló vitorlásokon volt... S jó volt látni azokat is, akik „csak” hallgatták az éneklést, miközben arcukat lágyan simogatta a kora nyári nap és a balatoni szellő... Tényleg, olyan idilli volt ez az egész...

A közös alkalmakon, a vasárnapi istentiszteleten pedig jól megfértek egymás mellett a gyülekezeti-, az ifjúsági- és a „klasszikus” kórus- énekek...

Egy ősi ír áldás négyzólamú feldolgozásával búcsúztunk el egymástól:

„És míg újra látjuk egymást, Isten a kezében tartson meg!”

D. Buvári Nóra

Szabadkára kirándultunk

Április 9.-én szombaton, az esős, borús, kora reggel ellenére derűsen indultunk utunkra. Tudtuk, hogy sűrű, élményekben bővelkedő nap vár ránk. A határnál jól megvárattak bennünket, ezért egy kis programmódosítás szükségeltetett, a reggelre tervezett áhítatunk délutánra került. Ugyanis idegenvezetőnk már várt bennünket. Először a felújítás alatt lévő Zsinagógát tekintettük meg. Kórustagjaink kipróbálták csodás akusztikáját, meglepve bennünket egy szép, spontán háladallal. Majd a Városházára sétáltunk, itt is vártak már bennünket. Csodás élményben részesültünk. Róth Miksa szecessziós ablakai, melyek uralkodóinkat ábrázolták kronológiai sorrendben - Álmos vezértől kezdve, Könyves Kálmánon át Kossuth Lajosig-, lenyűgöző látvány nyújtottak. Városnézés következett: Hevér László, lelkész, Bea férje szívvel-lélekkel kalauzolt bennünket szeretett szülővárosában. Csodálhattuk a gyönyörű szecessziós épületeket, többek között Szabadka irodalmi hírességei, Kosztolányi Dezső és Csáth Géza szülőházát is. Az idő borús volt, de az eső, Istennek hála, nem esett. Sétánk végén az evangélikus parókiához értünk, ahol már nagy szeretettel vártak bennünket. A finom ebédet nem akárki, hanem Dolinszky Gábor püspökhelyettes főzte. A gyülekezeti teremben a szépen terített, nagy asztalokon pogácsa, vörös és fehér bor, üdítő, ásványvíz várt bennünket. Étvágygerjesztőnek birsalmapálinkát kóstolhattunk. Az igazán kiadós babgulyás után még finom süteménnyel is tömtük bendőnket. Pedig ezután nem csendespihenő következett, hanem a templomban a reggel elmaradt áhítat. Nagyon szép és meghitt a szabadkai templom oltárán olvasható felirat: „Ez az Úristennek háza és az áldozat oltára” (Krónikák 22,1). Itt újból

köszöntött bennünket a fiatal lelkész úr, kihangsúlyozva, hogy Istennek milyen csodás ajándéka, hogy barátkozhatunk egy szívvel- lélekkel, gondolkodhatunk, megerősödhetünk egymás hite által. Találó volt a kezdőének, a 48-as, a „Nagy hálát adjunk az Atyais-tennek” kezdetű. Orgonán Hevér László kísért, a rövid áhítatot lelkész, Bea tartotta a napi igék alapján, melyek így szóltak: „Áldom az Urat a gyülekezetben” (Zsolt. 26,12), a másik ige pedig: “Mindennap állhata-tosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben, dicsérték Is-tent”(ApCsel 2.46-47a). Meglepetések is értek ben-nünket, Keszthelyi József hittestvérünk Túrmezei Er-zsébet: Harmadik c. gyönyörű versét szavalta nekünk, kis kórusunk is újra dalra fakadt. Az áhítat zárásaként együtt elénekeltük a 472-es énekünket.

A búcsúzáskor felügyelő asszonyunk, Erzsike kihang-súlyozta, hogy nagyon örülnénk, ha a szabadkai, im-már baráti gyülekezettel a kapcsolat nem szakadna meg, hanem meglátogatnának bennünket, gyerekeket küldenének a nyári táborunkba, kísérettel...

Elhagyva a templomot, még egy nagyon szép séta várt ránk a Palicsi tónál. Gyönyörű, felújított és még restaurálásra váró monarchia korabeli épületek van-nak a csodás természeti környezetben. Mindannyian meglepődtünk, mert nagy a tó és csodaszép. Hevér László kitartóan kalauzolt bennünket és vidám anek-dotákat mesélt a festői helyről. Hazafelé utunk már rövidebb volt, a terv szerinti 22 órai Pécsre érkezést sikerült tartanunk. Bőven volt miért hálát adni az Úrnak, sok új élményben, kedvességben, szeretet-ben részesültünk. Beának és férjének köszönet a sok szervezőmunkáért, fáradozásukért! Mind a 45-en nagyon jól éreztük magunkat!

Márfiné Edit

Idén is megyünk Szélrózsára!

Július 27-31 között Mátraházán a Sástó kempingben lesz a következő evangélikus fesztivál, ahová együtt megyünk idén is. A pécsi csapat a hagyományoknak megfelelően főzni fog, zenélni fog és sportolni fog. Akinek van kedve ehhez csatlakozni, szóljon, jelent-kezzen, siktson, sípoljon.

E S E M É N Y

Máj. 26. (csüt) 18.00	Közyűlés – lelkeszi és gazdasági beszámoló
Máj. 29. (vas) 18.00	Esti éneklős istentisztelet: Svigruha Károly és barátai - Slágerek, melyek nem csak butítanak
Jún. 05. (vas) 10.30	Családi istentisztelet - Tanérváró az Ecc Pecc zenekarral
Jún. 07. (kedd) 19.00	Filmklub - Ezer szó
Jún. 09-15.	Bárka tábor Liptód
Jún. 20-24.	Gyülekezeti napközis gyerektábor hétőtől-péntekig
Jún. 27-31.	Szélrózsa ifjúsági találkozó Mátrafüred-Sástó
Jún. 27-Júl. 01.	Sporttábor a Dischkában

Gyerektábor

Szeretettel várjuk az óvodás, kisiskolás gyermekeket az idei napközis gyerektáborunkba.

A tábor időpontja: 2016.06.20-24.
hétfőtől péntekig, minden nap 8-16 óráig.

A tábor díja: 8.000 Ft (1 gyerek)
14.000 Ft (testvérpár)
18.000 Ft (3 testvér)

Jelentkezni a lelkeszi hivatalban lehet. Kérjük jelentkezéskor a következő adatok megadását:

- gyermek neve,
- születési dátum,
- legalább egy hozzátartozó neve, telefonszáma és e-mail címe.

Segítő munkatársak jelentkezését is várjuk.

Egyúttal kérjük, hogy adományokkal támogassák táborunkat! Szívesen fogadunk gyümölcsöket, lekvárt, szörpöt, pogácsát, süteményt.

Ki volt Ő?

Részletek a Pogányi Hírek áprilisi számából

Sokan szinte naponta haladunk el az intézmény előtt, melynek homlokzatán jól látható a felirat: BALDAUF GUSZTÁV SZERETETOTTHON. Nagyon kevesen vannak, akik a névadóról bármit is tudnak, legyenek azok az otthon lakói, vagy a faluban élő lakótársaink. Az intézmény vezetése arra törekedett, hogy megismertesse ezt a nevet, melyet a néhai evangélikus lelkeszi viselt és róla kapta nevét az otthon is. Meghitt és bensőséges ünnep keretén belül került sor annak a kiállításnak a megnyitójára, melyen Beke Livia fáradhatatlan közreműködésével a névadó életpályáját sikerült bemutatni, korabeli dokumentumok kiállításával... Hevér Beatrix segédlelkész áldását adta a rendezvényre, majd a leszármazott Bejte /Baldauf/ András részletesen ismertette Baldauf Gusztáv életpályáját, mely 1878-ban Németújváron kezdődött és Pécsért ért véget, 1931-ben.

Ez az életút sem volt akadályoktól mentes, de ő tudatosan maradt lelkeszi s „ember az embertelenségben”. Juhász Eszter, az otthon korábbi vezetője a diakónia /szeretetszolgálat/ szemszögéből közelítette meg Baldauf Gusztáv életművét... A „minden ember örök méltóságához való ragaszkodás” gondolata megkapó módon illett az ünnepi hangulathoz...

Dragovác Márk

NAPTÁR

Állandó alkalmaink

Hétfő:

15.00 Missziói kör: minden hónap 2. hétfő – önálló csoport

17.00 Asszonyóra (Hevér B.)

19.00 Öfi (fiatal felnőttek) – kéthetente (Ócsai Z.)

Kedd:

10.00 Baba-mama kör kéthetente (munkatársak)

16.30 Gyülekezeti hittan (Hevér B.)

19.00 Egyetemi ifi (Hevér B.) / minden hónap 1. kedd Filmklub (Ócsai Z.)

Szerda:

10.00 Bibliaóra (Ócsai Z.)

17.00 Pécsvarad istentisztelet – hónap utolsó szerda (Hevér B.)

19.00 Kóruspróba - áhitat (lelkészek felváltva)

Csütörtök:

14.30 Komlón bibliaóra (Ócsai Z.)

17.00 Gyülekezeti bibliaóra (Hevér B.)

Péntek:

15.00 Konfirmációi előkészítő (Ócsai Z.)

16.00 Férfióra (Ócsai Z.)

17.00 Kisifi – középiskolások, frissen konfirmáltak (Ócsai Z.)

Vasárnap:

Istentiszteletek

Pécs: 9.00 és 18.00

8.45-től orgonazenés elcsendesedés.

A 9 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermek bibliaóra, munkatársak vezetésével a tanteremben.

Hónap 1. vasárnapján 10.30 órakor – Családi istentisztelet. Aznap a 9 órás istentisztelet idején nincs gyermekfoglalkozás.

Hónap utolsó vasárnapján 18.00 - Zenés áhitat.

Komló: 11.00

Pogány: 9.00 Baldauf Otthon: 10.00

Vasas: hó 2. és 4. vasárnap 11.00

Kozármisleny: hó utolsó vasárnap 14.30

Szigetvár: hó 3. vas. 11.30

Áta: Nagyünnepeken

Lelkési fogadóórák:

Ócsai Zoltán: péntek 13.00-15.00

Hevér Beatrix: kedd 14.00-15.30 és

csütörtök 14.00-15.30

Valamint egyéb egyeztetett időpontokban.

Iroda:

20/824-52-74

Hivatali órák:

minden hétköznap 14.00-17.00

Gyülekezetünk számlaszáma:

Szigetvári Takarékszövetkezet
50800111-11188568-00000000

Egyházfenntartói járulék:

A presbitérium 7/2016 (03.10.) sz. határozata értelmében a választói névjegyzékre való felkerüléshez az egyházfenntartói járulék minimális összege

- keresettel rendelkezőknek évi 16.000 Ft,

- nyugdíjasoknak, egyetemistáknak, keresettel nem rendelkezőknek évi 8.000 Ft.

Mivel ez a minimum összeg nem fedezi a gyülekezet működési költségeit, ezért

- keresettel rendelkezőket havi 2.000 Ft

- nyugdíjasokat, egyetemistákat, keresettel nem rendelkezőket havi 1.000 Ft ajánlott hozzájárulás befizetésére kérjük.

A Luther Rózsa Alapítvány

köszöni az 1%-os felajánlásokat, és továbbra is számít a gyülekezet tagjainak támogatására.

Adószám: 19033307-1-02

Számlaszám:

K&H Bank 10200012-24074393-00000000

Orgona alszámla:

K&H Bank 10402427-00007236-00000008

Akik melletted ülnek

Gyülekezeti arcképcsarnok

Török Jánosné Mariann

Riportunk aktualitása, hogy Mariann ma töltötte be 80. életévét. Hosszú életéért hálát adva otthonában beszélgetünk múltjáról, jelenről, jövőről.

1936 május 5.-én születtem Budapesten. Édesapám katolikus, édesanyám evangélikus volt, mi a bátyámmal az apai hitet örököltük a keresztségben. Boldog család és gyerekkor, amelyet Nagyszőlősen töltöttünk, mert édesapámat munkája ideszólitotta. Ennek az idilli állapotnak a háború vetett véget 1944-ben, egyik napról a másikra el kellett hagynunk az otthonunkat, „kiürítjük a várost” címen. Egy ekhós szekeket kaptunk két beteg, öreg lóval, kb. 20 km-t tettek meg naponta.

Hova mentetek?

Eleinte mi sem tudtuk, édesapámnak az igazolóbizottsághoz kellett mennie, ott jelölték ki számára Mohácsot, ahol a járási közigazgatásban alkalmazták, mezőgazdasági felügyelőként. Nem volt választási lehetőségünk.

Mikor értetek oda, útközben hol aludtatok, ettetek?

Avval a két szegény lóval egy évig tartott az út. Előfordult, hogy közjegyzői, az irodába terítettünk le egy pokrócot és ott aludtunk. Édesanyám útközben készített egyszerű ételt, ott ahova éppen értünk, ehhez a falubeliek nyújtottak segítséget.

A hosszú kényszerutazás után jobb idők következtek?

1945-ben jártunk, szegény volt az ország. Mi annak örültünk, hogy lett otthonunk. Mikor megalakult a tanácsrendszer, édesapám, mint mezőgazdász ott dolgozott. Sajnos a szüleim 1950-ben elváltak, mi gyerekek az édesanyánkkal maradtunk.

Nem lehetett könnyű...

Édesanyám addig a háztartást vezette, de a válás után állást kellett keresnie. 1952-ben Pécsre jöttünk, mi tagadás, szegénységben éltünk. A bátyám főiskolán tanult, én Budapesten a bentlakásos ápolónő képzőbe jártam. Az iskola után a pécsi gyerekkórházban helyezkedtem el, majd körzeti rendelőbe kerültem. Munka mellett végeztem el a röntgenasszisztensi képzést. Mindhárom rendelőintézetben dolgoztam, nyugdíjba is a röntgenből mentem.

Közben megsajnálta édesanyámat, aki egyedül járt az evangélikus templomba vasárnaponként, így én is vele mentem.

Így váltál lutheránussá?

Igen, Káldy Zoltán csodálatos prédikációit hallgattuk. Ekkor hivatalosan is áttértem az evangélikus egyházhoz, édesanyám nagy öröme, de ez a döntés az én lelki békémre is szolgált. 1960-ban férjhez mentem Török Jánoshoz, aki a Pécsi Porcelángyárban dolgozott tervezőművészként, nyugdíjazásáig. Szépen, csendesen éltünk 1996-ig, hirtelen bekövetkezett haláláig.

Ez fájdalmas, nehéz időszak volt.

Így igaz, voltak még terveink, de az Úr másképp akarta... De gondoskodott rólam, nem hagyott magamra. Akkor jöttem helyre, mikor elfogadtam az Úr döntését, azóta érzem, hogy mindig kézenfogva vezet. Nagyon sokat segített a gyász feldolgozásában a közösséghez való tartozás, a vasárnapi istentiszteletek. A szerdai bibliaórák is nagyon fontosak nekem. Ha néha előfordul, hogy nem tudok elmenni, nagyon hiányzik. Jó a hittestvérek szerető közösségében lenni, lelkészeink igehirdetéseit hallgatni. Nem győzők hálát adni az Úrnak, hogy 80 éven át megtartott szeretetében.

Engedje a jó Isten, hogy sokáig egymás mellett ülhesünk az alkalmakon.

Márfiné Angyal Edit

Helikon-fődíj Pap Tamásnak!

A Helikoni Ünnepek a dunántúli középiskolás korosztály két évente megrendezésre kerülő keszthelyi kulturális seregszemléje, ahol a diákok 18 művészeti kategóriában, szakértő zsűri előtt mérik össze tudásukat. A 200 éves múltra visszatekintő verseny legnagyobb hagyományokkal bíró része a középiskolai kórusok vetélkedése. Az idei évben a Pécsi Gospel kórus karnagya, Pap Tamás által vezetett Pécsi Református Kollégium Vegyeskara nyerte el abszolút győztesként a Helikoni Ünnepek vegyeskari fődíját, mely nagy mértékben Tamás érdeme. A kórus programjának részét képezte gyülekezetünk büszkeségének, az idén Kossuth-díjjal kitüntetett Tillai Aurélnak a Zrínyi második éneke című Kölcsey-vershez komponált műve is. A fődíjhoz Pap Tamásnak nagy szeretettel gratulálunk.

Bánki András

Nincsenek véletlenek

Két évvel ezelőtt, 2014. augusztus 3-án, egy vasárnap reggel egy göndör hajú, frissen szentelt lelkész nő állt meg a pécsi templom oltára előtt. A „mélyvízbe dobva”, rettentően izgulva. Vele szemben megannyi ismeretlen, de kíváncsi arc, sok-sok vizslató pillantás. És egy óra múlva egy nagy sóhaj: „Túléltem!”

... Azóta eltelt majdnem két év. És most is elmondhatom, nincsenek véletlenek. Mikor idekerültünk Pécsre, egy nagy vágyunk vált valóra. Azt éreztük, hogy az Úristen meghallgatta a kérésünket és egyszerűen nem lehet véletlen, hogy az utolsó utáni pillanatban jött a püspöki telefon: „Megüresedett Pécssett egy lelkészi hely. Költözhetek.” És bár nem volt zökkenőmentes a kezdés, lassan beleszoktunk a pécsi életbe.

... „Nem lehet véletlen.” Még most is ezt mondom, bár az utóbbi bő egy hónap fényében kicsit megváltozott az értelme ennek a mondatnak. Mikor kiderült az áthelyezés, azt gondoltam, valaminek még változania kell, mert nem lehetett véletlen és hiábavaló, hogy mi két éve idekerültünk. Nem így kellene végződnie a történetnek.

Aztán, ahogy már biztos lett, hogy nincs hely a gyülekezetben még egy parókus lelkésznek, kicsit megkoptott bennem ez a gondolat. De lassan – először csak keserűen beletörődve, majd egyre inkább elfogadva ezt a fájó döntést - újra megerősödtem abban, hogy tényleg nem volt véletlen. Csak éppen más szempontból kell nézni a dolgot.

... Nincsenek véletlenek, mert úgy érzem, valóban itt volt a helyünk Pécssett. Ide kellett jönni azért, hogy mindazt átélhessem, ami az elmúlt két évben az életem volt. Mert átélhettem mekkora csoda, mikor egy gyülekezet befogad az életébe. Milyen csoda azt látni, hogy többen jönnek alkalmazkra, hogy már az első hónap után ragaszkodnak hozzám. Átélttem, mit jelent lelkésznek lenni a maga hatalmas felelősségével. Megéltem, milyen elnéző tud lenni egy szerető közösség, amikor az első, botladozó szárnypróbálgatásokat figyelik és tűrik türelmes szeretettel.

Megtanulhattam, mit jelent belépni emberek életébe beszélgetéssel, látogatással. Hogy mekkora ajándék, mikor valaki hozzám fordul segítségért. Milyen csoda, ha adni tudok valami kis vigaszt, pusztán a jelenléttel, meghallgatással.

Láttam sok fájdalmat, de rengeteg örömet és boldog percet is. Megtapasztaltam fizikai és lelki erőm határait. És bár sokszor feszegettem/feszegetnem kellett ezeket a határokat egészen a kimerülésig, de az Úristentől és testvérek biztatásából mindig kaptam még egy kis erőt a folytatáshoz.

És végül átélhettem olyan apró örömeket, mint hogy a gyülekezet együtt örült velünk az esküvőnkkor. (Tudom, van, akinek még a naptárba is be van írva az

évfordulónk dátuma.) Átélttem, milyen sokat jelenthet egy-egy mosoly, egy ölelés, egy-két jó szó, és némi építő kritika is.

Hihetetlen mennyi mindent kaptam/kaptunk ebben a két évben. Még annyi mindent lehetne írni, sorra jönnek elő az emlékek. De most csak azt írom: „Köszönök mindent!”

... Tudom, hogy nem volt véletlen, hogy itt éltünk. És még az is lehet, hogy valójában ez az egész nem is rólunk szólt. Sokkal inkább a gyülekezetről. Én csak egy kis időre részese lehettem a közösségnek. És talán tudtam adni valamit abból a csodából, amit én is az Atyámtól kaptam.

Nehéz lesz elmenni innen, de tudom, hogy ez sem történik véletlenül.

... Így hát, július végén, egy göndör hajú lelkész nő, végtelen nagy hálával, kicsit megszeppenve fog megállni még egyszer, utoljára a pécsi templom oltára előtt. De most már megannyi kedves, ismerős arc néz majd vissza rá.

Hevér Beatrix

Lemezbejelentő koncert

június 5. (vasárnap) 10.30h

Pécsi Evangélikus Templom, Kápolna [Dischka Gy. u. 4-6.]

Családi istentisztelettel
és tanévzáróval!

SPORTTÁBOR

Idén először, de bízunk benne, hogy nem utoljára JÚNIUS 27-JÚLIUS 1-ig, sporttábort hirdetünk a Dischkában. Sport minden mennyiségben.

Foci, röplabda, pingpong, kerékpár, kirándulás, úszás.

Várunk minden gyermeket 8-14 év között, aki hajlandó sokat mozogni.

A tábor költsége 12.000 Ft/fő, testvéreknek kedvezmény.

Este közös foci EB nézés a sátorban.

Első nemzetközi sportnap a Dischkában

Április 16-án, szombaton gyönyörű, nyárian meleg időt kaptunk ajándékba, így aggodalom nélkül kezdődhetett a gyülekezeti sportnap. Folyamatosan érkeztek a családok, apróságoktól egészen a nagyszülőkig. A nagy nyüzsgésben nehéz lett volna megszámolni mindenkit, de hozzávetőleg összesen 50-en voltunk.

A bemelegítés Borsó Kata és kislánya Enikő vezetésével az új sportpályánk fűvén zajlott, majd kötélhúzó versenybe fogtak a résztvevők. A kötél egyik végén a gyerekek és lányok-asszonyok, a másikon a férfiak. Kiegyenlített és hősies küzdelemben végül a nők-gyermekek csapata bizonyult erősebbnek. A csapat ezután átsétált a szomszédos aszfalozott sportpályára, ahol kerékpáros ügyességi verseny indult. Ehhez a Baranya Megyei Rendőrfőkapitányságtól kaptunk segítséget, egy kedves rendőrő, Fejes Rózsa személyében. A legkisebbek futóbiciklivel is teljesíthették a pályát, de nagyobbak és vállalkozó kedvű felnőttek is beneveztek a versenyre. Ügyeskedés közben a kerékpáros KRESZ alapvető szabályaival is ismerkedhettünk. A délelőtt további részében röplabda bajnokság zajlott a templomkertben, amelyet csak a bográcsokban rotyogó ebéd illata és íze tudott félbeszakítani. Hírmondó, vagyis egy csepp sem maradt a kétféle finom gulyásból, köszönet érte szakácsunknak, Lokodi Ákosnak! Délután csaknem egy esküvőre érkező násznép is csatlakozott hozzánk, aztán mégis inkább a tempomba vonultak Isten áldását kérni a fiatal párra. Ezalatt a pilledő résztvevők csendesebbnek szánt foglalkozásra vonultak vissza a kápolnába, ahol Varga Ági sport kvíz kérdéseire válaszoltak csapatokban. Sok érdekességre rácsodálkozhattunk Pécs sporttörténetéből és néhány híres egyházi személy sportolói múltjáról. A hátralévő időt színvonalas focimeccsel és kötetlen játékkal, beszélgetéssel töltötték a résztvevők.

A tollaslabda bajnokságot ugyan elfújta a szél, és a tervezett városismereti sétára sem került most sor, de mindenki kellemesen elfáradva térhetett haza, a jó társaságban, Urunk áldásával eltöltött nap élményeivel. Reményeink szerint jövőre is megszervezzük a gyülekezeti sportnapot, amelyet hagyományteremtőnek szántuk, és ha nem is volt egészen „nemzetközi” de mindenképpen nyitott minden korosztály és felekezet számára.

Müllerné Victor Andrea

„Ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13)

Közép-Európai Keresztény Találkozó

A Helikoni Ünnepek a dunántúli középiskolás Nagyszabású, egész Közép-Európát megmozgató keresztény találkozóra hívogatunk minden érdeklődőt!

A Közép-Európai Keresztény Találkozó hat nemzet egyházainak találkozásából jött létre, amelyet a régió különböző városaiban minden második, illetve harmadik évben rendeznek meg. Görlitz, Prága, Pozsony, Drezda és Boroszló után 2016-ban Budapest ad otthont a találkozóknak.

A szervezők így írnak: „A 2016-os találkozó mottója: „Ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13). A találkozóra 3-4000 résztvevőt várunk, köztük mintegy 5-600 fiatalal.

Különböző panelbeszélgetésekkel, előadásokkal, koncertekkel és workshopokkal szeretnénk változatos lehetőségeket kínálni a lelki és szellemi feltöltődésre, amelyek reményeink szerint hozzásegítenek mindenkinek ahhoz, hogy egy évvel a reformáció 500 éves jubileuma előtt valódi „sóvá” válhassunk egyházunkban és gyülekezeteinkben.”

Mindezek mellett a szervezők számos sportprogrammal (foci, röplabda, sárkányhajó), keresztény könnyűzenei koncerttel, Láthatatlan Színházzal, érdekes panelbeszélgetésekkel szeretnék megszólítani a fiatalabb generációt.

A találkozó időpontja: 2016. július 7-10.

Regisztrációra lehetőség és bővebb leírás a következő webcímen található: <http://foldsojatalalkozo.hu/>

A Pécsi Evangélikus Egyházközség időszaki lapja

7621 Pécs, Dischka Győző u. 4-6.

72/516-331; 20/824-52-74 pecs@lutheran.hu

Honlapunk: <http://pecs.lutheran.hu>

Lelkészek elérhetősége:

Ócsai Zoltán 20/824-62-50 Hevér Beatrix 20/778-96-47

zoltan.ocsai@lutheran.hu brunnerbeatrix@gmail.com